

JAKO KOPRETINA

Kam vítr odvál všečen dým, Kde básník nechal slova rým,

Proč ptáci letí na sever, Otázka zůstává,

Čert nespí, tak proč máme spát, Slova a fráze těm se smát,

V zrcadle hledám správněj směr, Růže – trny schovává

R: Duše a smrt je jako kopretina, Někde nekončí ani nezačíná,

Okvětní lístky padaj k zemi, Nebo větrem jsou odneseny.

Stezka je mokrá padá déšť, V dálce se blýská kampak jdeš,

V dešti se láska nerodí, Kam pořád utíkáš.

Bojíš se osudových vět, Tvůj klín a propršenej svět,

Láska je zdarma drahý stín, Snad už ti rozumím

Pár chvilék ticha stačí nám, Jen kousek ráje snad ti dám,

Tak už se neboj maličká, Déšť náhle ustává...